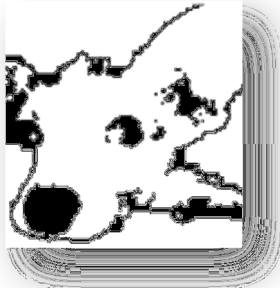
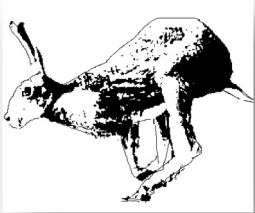

Cliënt	Aanmeldingsproblematiek:	Bijnaam:	Diagnose:	Provocatieve interventies:	Resultaat en evaluatie:
<p>A Vrouw, 65</p> <p>Een paar keer gesproken samen met haar dochter.</p> <p>Woont al drie jaar bij haar dochter die slecht ter been is en haar kleinkinderen.</p>	<p>Het zou beter zijn als ik een <u>eigen leven zou leiden.</u></p> <p><i>Volgens haar dochter probeert ze allerlei uitvluchten te verzinnen om maar niet naar haar eigen huis te hoeven te gaan en daar even te blijven.</i></p> <p>Het plan is dat ze in ieder geval ieder weekend naar huis gaat en iets voor zichzelf onderneemt.</p>	<p>Waakhondje</p> <p>Ze is voortdurend alert op gevaar. Zij kan haar zieke dochter en haar kleinkinderen niet alleen laten.</p> <p>Als ze even kan relaxen, gedraagt ze zich speels, ondeugend en een beetje dwars.</p>	<p>Wil wel een eigen leven leiden maar niet ten koste van haar familie.</p> <p>Ze is zelf ook afhankelijk van haar dochter, zij doet o.a. haar administratie en het bijhouden van haar agenda.</p> <p>Er wordt behoorlijk wat van haar gevraagd, ze doet het huishouden en is van morgen tot avond bezig met zorgen voor haar dochter en de kleinkinderen.</p>	<p>- Je kunt het toch niet veranderen.: Je bent veroordeeld je hele leven lang aan de zorg voor anderen te wijden, daar past geen tijd voor jezelf bij.</p> <p>Nou en, zou ik ook doen ></p> <p>- Dommetje spelen: Jullie kunnen het samen wel oplossen. Eigenlijk ben ik overbodig.</p> <p>Een paar weken later: - Wat is het probleem?</p> <p>Dat is toch geen probleem, je mag er thuis toch bij lopen zoals je zelf wil.</p>	<p>Reacties:</p> <p>Ik ben afgelopen weekend van zaterdagavond tot zondagavond naar huis gegaan en heb lekker gerommeld.</p> <p>Dochter: Maar ze heeft rouwadvertenties bekeken van oude kranten, dat wil ik niet.</p> <p>Beiden: Nee als we het zelf moeten doen gebeurt het niet.</p> <p>Als ik thuis ben loop ik zo lang mogelijk in pyjama, zodra ik aangekleed ben moet ik naar buiten.</p> <p>Geen reactie.</p> <p><i>Uiteindelijk vindt mevrouw het fijn om naar haar huis te gaan en verheugt zich er op.</i></p> <p>Ze geeft aan dat ze van plan is om af en toe haar een van haar kleinkinderen te laten logeren.</p>

Cliënt	Aanmeldingsproblematiek:	Bijnaam:	Diagnose:	Provocatieve interventies:	Resultaat en evaluatie:
<p>B Man, 50</p> <p>Enkele keren gesproken.</p> <p>Heeft een burn-out gehad jaren geleden.</p>	<p><u>Ik wil niet nog een keer overspannen worden.</u></p> <p>Hij heeft moeite met werken in een kantoortuin: te veel lawaai, te veel drukte.</p> <p>Bovendien vindt hij het onrechtvaardig dat er geroddeld wordt.</p>	<p>Angsthaas</p> <p>Hij sport veel en rent ook behoorlijk wat op en neer, o.a. om zijn jongste kind naar school of naar de sportclub brengen.</p> <p>Hij is bang om fouten te maken maar is wel dé expert op zijn vakgebied.</p>	<p>Slaapproblemen veroorzaakt door spanningen en zorgen.</p> <p>Maakt zich ongerust over de toekomst. Door de aanhoudende reorganisaties moet hij zich iedere keer opnieuw bewijzen.</p>	<p>- Overdrijf non-verbale uitdrukking: Je bent een beetje bleek. ></p> <p>Komt met wel 10 's briefjes met ingevingen. Mijn reactie: "Ik zie dat je vannacht hebt doorgewerkt". ></p> <p>- Dat is toch prachtig: Piekeren is wezenlijk om te kunnen presteren, zo ben je goed voorbereid. Je straalt uit dat je hart voor de zaak hebt. Dat is veel beter dan dat je ontspannen bent en je positief voelt.></p> <p>Ja natuurlijk, anders gaat het zeker mis!</p> <p>- Dramatiseer: Ik help hem met de voorbereiding van een overleg met zijn belangrijkste klant: wat zou er allemaal fout kunnen gaan? . naast een agenda maken we gelijk alvast het verslag inclusief actiepunten om maar zo goed mogelijk voorbereid te zijn.</p> <p>Mijn advies: Nu niet verslappen, scherp blijven!</p>	<p>Zijn reacties:</p> <p>Ja, ik heb vannacht weer weinig geslapen, ik was al om 3 uur wakker ...</p> <p>Gaat hier serieus op in en zegt dat hij nog niet alles heeft uitgedacht maar wel erg moe is.</p> <p>Ja sorry, ik ben nogal gespannen.... ongeveer een week later: vraagt hij me of ik vind dat hij zich om iets specifiek druk moet maken < Hij glimlacht.</p> <p>Zelfs hij vindt dat overdreven maar... het overleg verloopt vlekkeloos en de volgende afspraak gaat ook goed.</p> <p>Hij geeft aan zich steeds minder gespannen te voelen voor zulk overleg.</p> <p><i>Hij geeft aan zich door mij gesteund te voelen en wel in te zien dat hij verkeerd bezig is. Hij is echter niet in staat om echt te veranderen.</i></p>

Cliënt	Aanmeldingsproblematiek:	Bijnaam:	Diagnose:	Provocatieve interventies:	Resultaat en evaluatie:
<p>C Man, 40</p> <p>Enkele keren gesproken.</p> <p>Na een reorganisatie een paar jaar geleden moet hij zijn werk zoveel mogelijk uitvoeren op de hoofdvestiging van het bedrijf waarvoor hij werkt, in de Randstad.</p>	<p><u>Ze denken dat ik de kantjes ervan af loop.</u></p> <p>Hij loopt altijd strak in pak, terwijl hij zich minder serieus gedraagt dan zijn collega's.</p>	<p>Joker</p> <p>Omdat hij de grenzen opzoekt en als hij erop wordt aangesproken gewoon "Sorry" zegt en er meestal wel mee weg komt.</p>	<p>Hoewel hij zeker overkomt in presentaties e.d. heeft hij twijfel over z'n eigen kunnen en durft hij niet te solliciteren naar een andere functie dichterbij huis.</p> <p>3 à 4x per week moet hij 2 x 2 uur per dag reizen om van en naar het werk te gaan. Hij wil als vader sneller thuis kunnen zijn als er iets is.</p>	<p>- Luister naar de patronen in de eerste zin: Hebben ze dan geen gelijk?</p> <p>- Geef bijnaam: Jij bent net een joker. ></p> <p>Sorry, het is wel goed bedoeld. Jij kunt overal ingezet worden. ></p> <p>- Overdrijf culturele stereotypen: Er ligt een krant op tafel met een artikel met als titel 'Dé Nederlander bestaat niet'. Als hij binnenkomt wijs ik er op en zeg: Hallo, daar is onze joker, die kan voor alles doorgaan. ></p> <p>Vragen ze jou dan hier in de stad ook niet vaker wat je bent, of je een buitenlander bent? ></p>	<p>Zijn reacties:</p> <p>Nou ja! Ik handel veel problemen af zonder dat je dat terug kunt zien. De leidinggevenden kunnen niet beoordelen wat ik doe.</p> <p>Dat vind ik geen compliment.</p> <p>Dat vindt hij dan wel weer OK.</p> <p>Daarna gebruikt hij zelf als argument: Ik doe dat wel even, ik ben de joker.</p> <p>Hij kijkt me aan alsof ik iets stoms gezegd heb.</p> <p>Nee, dat niet. Maar op vakantie in Italië, vragen Italianen mij de weg.</p>

Cliënt	Aanmeldingsproblematiek:	Bijnaam:	Diagnose:	Provocatieve interventies:	Resultaat en evaluatie:
<p>D Vrouw, bijna 60.</p> <p>Gaat baan verliezen, na meer dan 30 jaar dienstverband.</p> <p>Sinds begin van het jaar is het duidelijk dat er gedwongen ontslagen zullen vallen. In september is medegedeeld dat de afdeling waar zij werkt zwaar wordt getroffen.</p> <p>Normaal gesproken is in deze sector 1,5 jaar tussen bekendmaking en werkelijk ontslag. Er gaan zeker zo'n 500 arbeidsplaatsen vervallen.</p>	<p><u>Wij moeten wat anders, maar kunnen we dat?</u></p> <p>Zij en haar collega's worden voorbereid op wat komen gaat met een workshop getiteld: Ik moet wat anders, maar wil ik dat? Het is volgens hun echter geen kwestie van willen. Zij willen graag, maar zie maar iets anders te vinden in deze tijd.</p> <p>Het zit haar blijkbaar heel hoog ze herhaald de eerste zin wel 5x.</p> <p>Ze heeft aangegeven dat voorlopig haar privésituatie het niet toelaat hiermee bezig te zijn.</p>	<p>Oprah</p> <p>Ze is een vrouw van de wereld. Gaat vaak op vakantie. Heeft veel buitenlandse vrienden en kan zich overal verstaanbaar maken.</p> <p>Heeft overal een mening over.</p> <p>Ze gebruikt haar tijd en geld om anderen te helpen.</p>	<p>De eerste keer zat ze vooral vast in de slachtofferrol. Het overkomt haar allemaal.</p> <p>Uitstelgedrag: Heeft wel wat anders aan het hoofd, twee sterfgevallen in de familie vorig jaar. Zij heeft het ouderlijk huis verkocht en de erfenis geregeld.</p> <p>Vluchtgedrag?: Is dit jaar al 3 of 4x naar het buitenland geweest en de volgende reis is ook al geboekt. Ze heeft daar veel vrienden, arm en rijk die haar graag zien komen.</p>	<p>- Spring in diepe op basis van eerste zin: Hoezo wij? Je praat toch normaal alleen met je collega's als het om het werk gaat?</p> <p>Je werkt volgens mij alleen voor de inkomsten. Voor de sociale contacten hoef jij niet te werken. > Je krijgt toch een uitkering.</p> <p>- Vergeet structuur: Ze blijft maar praten en zichzelf herhalen. Er is sprake van een monoloog. Ik ga wat met mijn mobieltje spelen. Hier reageert ze totaal niet op. Hoe gaat het met je familie?</p> <p>- Gewone mensen hebben daar geen last van: Hoe lang ben je alweer terug van vakantie? Normale mensen zijn blij weer thuis te zijn.</p> <p>Als je geen werk meer hebt kun je langer wegblijven. Verkoop je huis en leef van je uitkering.</p>	<p>Haar reacties: Ja, maar nu is het anders, we zitten in hetzelfde schuitje. We gaan nu gezamenlijk lang lunchen, we moeten elkaar steunen.</p> <p>Ik moet tot mijn 65e werken om het huis af te kunnen betalen. Ik wil wel mijn normale gang kunnen gaan.</p> <p>....werk beschrijven voor overblijvers. doen we niet! Als nieuw werk binnen 5 maanden niet bevalt kun je terug... tijdelijke krachten krijgen een slechte beoordeling.</p> <p>Ze kijkt weg, is even uit haar doen en vervolgd weer haar verhaal...</p> <p>Een week, maar ik wil alweer weg.</p> <p>2e gesprek (heeft toch nagedacht): Ja, maar dan wil ik er wel mijn eigen huis hebben in het buitenland. Als ik lang genoeg aan het werk kan blijven, lukt dat misschien nog.</p> <p><i>We hebben geen vervolgspraak gemaakt, maar ze mailt me wel dat ze contact met me wil houden.</i></p>